

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa S. P.
przeciwko H. P.
o odwołanie darowizny,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 17 września 2015 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 września 2015 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na występowanie w sprawie potrzeby wykładni art. 898 § 1 k.c., wywołującego w orzecznictwie rozbieżności co do przesłanek stwierdzenia niewdzięczności obdarowanego.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, potrzeba wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) oznacza sytuację, w której w sprawie występuje kwestia o niejasnym charakterze, będąca źródłem istotnych wątpliwości lub różnic zdań w orzecznictwie (tak Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 26 czerwca 2015 r., III CSK 77/15, nie publ. oraz z dnia 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15, nie publ.). Wskazana kwestia nie spełnia tej przesłanki z dwóch przyczyn.

Po pierwsze, uzasadnienie, że w sprawie wystąpiła konieczność wykładni przepisów prawa w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. zostało ograniczone przez skarżącą do lakonicznego i ogólnego wyводу, który nie został poparty jakimikolwiek konkretnymi przykładami wątpliwości czy wskazaniem na rozbieżne poglądy orzecznictwa. Przesłanki tej nie spełnia samo powołanie się na

konieczność ustalania istnienia rażącej niewdzięczności z uwzględnieniem celu darowizny. Problem ten został wskazany bez szerszego rozwinięcia i trudno zrozumieć, w jakim zakresie wiąże się on, w intencji skarżącej, z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Po drugie, kwestia wskazana przez skarżącą odnosi się do sposobu stosowania nieostrego kryterium, jakim jest „rażąca niewdzięczność”. Ze swojej istoty wymaga ono doprecyzowania na gruncie poszczególnych spraw i trudno o sformułowanie w tym zakresie bardziej ogólnych wniosków, o uniwersalnym wymiarze. Z tego powodu, rozpoznanie skargi kasacyjnej nie mogłoby spełnić publicznego celu tego środka zaskarżenia, nie mogłoby bowiem doprowadzić w istotnym stopniu do rozwoju prawa.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wobec niezamieszczenia w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosku o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania brak było podstaw do zasądzenia od skarżącej na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

aw

jw